AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (harmadik tanács)

2005. szeptember 8. *

A T-295/04–T-297/04. sz. egyesített ügyekben,

a **Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA)** (székhelye: Jaén [Spanyolország]),

Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos et Antonio Parras Rosa (lakóhelyük: Jaén)

(képviseli őket: J. Vázquez Medina ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Balta és F. Florindo Gijón, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK rendelet módosításáról, valamint annak a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz való csatlakozása következtében történő kiigazításáról szóló, 2004. április 29-i 864/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 161., 48. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 136. o.) 1. cikke 7. pontjának megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, J. Azizi és E. Cremona bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér

1 A Tanács az olaj- és zsírpiac közös szervezésének létrehozásáról szóló 136/66/EGK tanácsi rendeletet (HL L 172., 3025. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 1. kötet, 77. o., a továbbiakban: alaprendelet) 1966. szeptember 22-én fogadta el. Az alaprendelet különösen az intervenciós árat, a raktározási szerződéseket, a termelési

és fogyasztási támogatások rendszerét magában foglaló olívaolaj piacának közös szervezését hozta létre.

2 A rendelet által létrehozott mechanizmust ezt követően több alkalommal módosították, így az 1987. július 2-i 1915/87/EGK rendelettel (HL L 183., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 7. kötet, 250. o.), az 1998. július 20-i 1638/98/EK rendelettel (HL L 210., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet 23. kötet, 308. o.), és a 2001. július 23-i 1513/2001/EK rendelettel (HL L 201., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet 33. kötet, 197. o.), amely az olívaolaj támogatási rendszere érvényességének meghosszabbítása és az olívaolajra vonatkozó minőségi stratégia tekintetében az 1638/98 rendeletet is módosította.

3 Ezek a módosítások a közös agrárpolitika (KAP) 1992-es reformjának elvei alapján keletkeztek, és lényegében az ár- és termelési támogatásokat váltották fel a mezőgazdasági termelők részére meghatározott jövedelemtámogatási rendszerrel. Bizonyos mezőgazdasági termékek esetében ez a reform a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendeletek módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 270., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 40. kötet, 269. o.) elfogadásához vezetett.

4 Ugyanúgy a KAP reformjának keretében, az olívaolaj, a nyersdohány, a komló és a gyapot ágazat piaca közös szervezésének létrehozása érdekében a Tanács elfogadta az 1782/2003/EK rendelet módosításáról, valamint annak a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz való csatlakozása következtében történő kiigazításáról szóló, 2004. április 29-i 864/2004/EK tanácsi rendeletet (javított kiadás HL L 206., 20. o.).

5 A 864/2004 rendelet hatályon kívül helyezte az olívaolaj termeléséhez kapcsolódó korábbi támogatási rendszert, és bevezette a „közvetlen kifizetés" vagy a „rugalmas támogatás" rendszerét, azaz egy olyan támogatást, amely független a ténylegesen termelt olívaolaj mennyiségétől. Egyes termelési kategóriák esetében azonban bizonyos feltételek és korlátok között fenntartotta a termeléshez igazodó, „merev" támogatási rendszert.

6 A 864/2004 rendelet 1. cikkének 7. pontja (a továbbiakban: megtámadott rendelkezés) az olívaolaj tekintetében úgy egészítette ki az 1782/2003 rendelet 37. cikkének (1) bekezdését, hogy a rugalmas támogatás összegének kiszámításához a referenciaösszeg „[a módosított 1782/2003 rendelet] VI. mellékletében említett, az olívaolajra vonatkozó támogatási rendszer keretében az 1999/2000-es, a 2000/2001-es, a 2001/2002-es és a 2002/2003-as gazdasági év során nyújtott teljes összegeknek a négyévi átlaga, [a módosított 1782/2003 rendelet] VII. mellékletének megfelelően kiszámítva és kiigazítva".

7 Ezen túlmenően a 864/2004 rendelet 1. cikkének 11. pontja úgy egészítette ki az 1782/2003 rendelet 44. cikkének (2) bekezdését, hogy a támogatható hektárszám – Ciprus és Málta kivételével – kiterjed az 1998. május 1-je előtt telepített olajfákkal beültetett területekre vagy meglévő olajfákat helyettesítő új olajfákkal beültetett területekre, illetve a jóváhagyott telepítési program keretében beültetett és a földrajzi információs rendszerben nyilvántartott területekre.

Az eljárás és a felek kereseti kérelmei

8 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 22-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek a jelen keresetet terjesztették elő.

9 A T-295/04. sz. ügy felperese, a Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA) az alapító okirata szerint tagjai szakmai érdekeinek képviseletére, érvényesítésére és védelmére Jaén tartományban (Spanyolország) létrejött mezőgazdasági szakmai szervezet.

10 A T-296/04. és a T-297/04. sz. ügy felperesei az olívaolajra vonatkozó támogatási rendszer keretében az 1999/2000-es, a 2000/2001-es és a 2001/2002-es gazdasági évben támogatásban részesült olívaolaj-termelők.

11 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához a T-295/04. sz. ügyben 2004. október 29-én, és a T-296/04. sz., valamint a T-297/04. sz. ügyben 2004. november 29-én benyújtott külön beadványaival a Tanács az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt.

12 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. november 15-én benyújtott beadványaiban a Bizottság mindegyik ügyben azt kérte, hogy beavatkozhasson.

13 A felperesek 2005. január 10-én benyújtották a Tanács elfogadhatatlansági kifogására vonatkozó észrevételeiket.

14 A felek meghallgatását követően, a 2005. június 6-i végzéssel, az eljárási szabályzat 50. cikkének megfelelően, a szóbeli szakasz lefolytatása és az eljárást befejező ítélet meghozatala céljából a T-295/04., a T-296/04. és a T-297/04. sz. ügyek a közöttük lévő összefüggés miatt egyesítésre kerültek.

15 A felperesek kereseteikben azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

– nyilvánítsa elfogadhatónak a keresetet;

– semmisítse meg a megtámadott rendelkezést;

– a költségek viseléséről ne határozzon.

16 A Tanács az elfogadhatatlansági kifogásaiban azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

– mint elfogadhatatlant, utasítsa el a kereseteket;

– kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

17 A felperesek az elfogadhatatlansági kifogásokra vonatkozó észrevételeikben azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

– utasítsa el a Tanács elfogadhatatlansági kifogásait;

– kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Indokolás

A felek érvei

18 A Tanács fenntartja, hogy mivel a felpereseket a megtámadott rendelkezés személyükben nem érinti, a keresetek elfogadhatatlanok.

19 E tekintetben emlékeztet arra, hogy egy természetes vagy jogi személy csak akkor indíthat elfogadhatóan megsemmisítés iránti keresetet egy általános hatályú normatív aktus ellen, ha ez sajátos jellemzői vagy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rá, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őt (a Bíróság C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én [EBHT 2002., I-6677. o.] hozott ítéletének 36. és 37. pontja).

20 A felperesek ezzel szemben azt állítják, hogy a megsemmisítés iránti kereset vonatkozásában rendelkeznek kereshetőségi joggal, és a kereseteik elfogadhatóak.

21 E tekintetben először is azzal érvelve vitatják a megtámadott rendelkezés általános hatályát, hogy valójában egyedi határozatok csoportjáról van szó.

22 Így szerintük a megtámadott rendelkezés egyedüli célja az olívaolaj-ágazatra vonatkozó támogatás számításához szükséges referenciaösszeg rögzítése. Ennélfogva ez a rendelkezés egyrészről az összes termelőnek azonnali és közvetlen tájékoztatásul szolgál azon pontos összegekről, amelyekre az 1999/2000-es, a 2000/2001-es, a

2001/2002-es és a 2002/2003-as referencia-gazdaságiévben jogosult, és másrészről – ezen referencia-gazdaságiévek során a részére nyújtott teljes összegeknek a négyévi átlaga alapján – a megszerezhető támogatás végső összegéről.

23 A felperesek szerint a megtámadott rendelkezésnek kizárólag a termelők azon egyedi csoportjára van „közvetlen" hatálya, akik ezen gazdasági évek során olívaolajat termeltek.

24 A felperesek ennek megfelelően megállapítják, hogy őket a megtámadott rendelkezés közvetlenül és személyükben érinti (a Bíróság C-358/89. sz., Extramet Industrie kontra Tanács ügyben 1991. május 16-án hozott ítéletének [EBHT 1991., I-2501. o.] 13. pontja; a C-41/99. P. sz., Sadam Zuccherifici és társai kontra Tanács ügyben 2001. május 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-4239. o.] 27. pontja és a C-452/98. sz., Nederlandse Antillen kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-8973. o.] 60. pontja).

25 Azt állítják, hogy különösen a referencia-időszak alatti olívaolaj-termelésük miatt sajátos, egyéni jellemzőkkel rendelkeznek, így a megtámadott rendelkezésben említett jogalanyok közé tartoznak.

26 Ezen túlmenően a felperesek hivatkoznak azon gazdasági kárukra, amely az olívaolaj-ágazatra vonatkozó támogatás 1999/2000-es gazdasági évben bevezetett számításából ered.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

27 Az eljárási szabályzat 114. cikkének értelmében amennyiben az egyik fél kéri, az Elsőfokú Bíróság az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlanság tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-a szerint, ha az Elsőfokú Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli. A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy az iratok vizsgálata elegendő felvilágosítással szolgál, és úgy döntött, hogy a kérelemről szóbeli szakasz megnyitása nélkül határoz.

28 Az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerint „[...] minden természetes vagy jogi személy keresetet indíthat az olyan határozatok ellen, amelyeket neki címeztek, vagy amelyeket bár rendelet vagy egy másik személynek címzett határozat formájában hoztak, mégis őt közvetlenül és személyében érintik".

29 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 230. cikk negyedik bekezdésének, amely lehetővé teszi az egyéneknek, hogy megtámadjanak minden olyan határozatot, amelyet bár rendelet formájában hoztak, őket közvetlenül és személyükben érintik, az a célja, hogy kizárja azt, hogy a közösségi intézmények a rendeleti forma választásával megfosszák az egyént a keresetindítás jogától olyan határozatok esetében, amely őt közvetlenül és személyében érintik, továbbá hogy pontosítsa, hogy a forma választása az aktus jogi természetét nem változtathatja meg (a Bíróság 789/79. és 790/79. sz., Calpak és Società emiliana lavorazione frutta kontra Bizottság ügyben 1980. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1980., 1949. o.] 7. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-122/96. sz., Federolio kontra Bizottság ügyben 1997. szeptember 30-án hozott végzésének [EBHT 1997., II-1559. o.] 50. pontja és a T-173/98. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 1999. november 23-án hozott végzésének [EBHT 1999., II-3357. o.] 34. pontja).

30 A jelen ügyben a felperesek azzal érvelve kérdőjelezik meg a megtámadott rendelkezés rendeleti jellegét, hogy azt egyedi határozatokként kell vizsgálni. Ennélfogva először a 864/2004 rendelet 1. cikkének 7. pontját szükséges megvizsgálni.

31 Márpedig az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a rendelet és a határozat közötti különbségtétel kritériuma az általános hatályában, és nem a kérdéses aktusban keresendő (a Bíróság 16/62. és 17/62. sz., Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes és társai kontra Tanács ügyben 1962. december 14-én hozott ítélete [EBHT 1962., 901. és 918. o.], a 307/81. sz., Alusuisse kontra Tanács és Bizottság ügyben 1982. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 1982., 3463. o.] 19. pontja és a C-10/95. P. sz., Asocarne kontra Tanács ügyben 1995. november 23-án hozott végzésének [EBHT 1995., I-4149. o.] 28. pontja). Így egy aktus akkor rendelkezik általános hatállyal, ha objektíven meghatározott helyzetekre vonatkozik, továbbá ha a hatálya általánosan és absztrakt módon meghatározott személyi körre terjed ki (lásd a Bíróság C-244/88. sz., Usines coopératives de déshydratation du Vexin és társai kontra Bizottság ügyben 1989. november 21-én hozott ítéletének [EBHT 1989., 3811. o.] 13. pontját és a C-41/99. P. sz., Sadam Zuccherifici és társai kontra Tanács ügyben 2001. május 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-4239. o.] 24. pontját; az Elsőfokú Bíróság T-231/02. sz., Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben 2004. április 2-án hozott végzésének [EBHT 2004., II-1051. o.] 29. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

32 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság azt állapítja meg, hogy a megtámadott rendelkezés általános hatályú aktusnak minősül, és nem vizsgálható egyedi határozatok csoportjaként.

33 E tekintetben emlékeztetni szükséges arra, hogy a megtámadott rendelkezés az 1782/2003 rendelet keretében az olívaolaj-ágazat támogatásainak számítási feltételeit szabályozza (lásd a fenti 6. pontot).

34 Világosan megállapítható, hogy ezek a feltételek általános és absztrakt módon kerültek meghatározásra. Valójában a referenciaösszeg és a támogatás összegének számítási módja objektív és általános feltételek alapján, és nem a megtámadott rendelkezéssel érintett egyes olívaolaj-termelők egyedi helyzetére figyelemmel került rögzítésre.

35 Így a megtámadott rendelkezés objektíven meghatározott helyzetekre vonatkozik, hatálya általánosan és absztrakt módon meghatározott személyi körre terjed ki. E

tekintetben emlékeztetni szükséges arra, hogy egy aktus rendelkezéseit objektíven meghatározott helyzetekre kell alkalmazni, ennélfogva az alkalmazásuk az aktus által elérni kívánt céllal összhangban az aktusban meghatározott objektív jogi és ténybeli helyzetekben történik (a fenti 36. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott végzés 40. pontja).

36 A jelen ügyben a megtámadott rendelkezés a felpereseket egyértelműen objektív tényeken alapuló helyzetük miatt érinti, azaz hogy a referencia-időszak során olívaolajat termeltek, és hogy a korábbi jogszabályban meghatározott támogatások egyikében részesültek. Márpedig ez a helyzet a megtámadott rendelkezést tartalmazó rendelet céljából, azaz az olívaolaj-ágazatban új támogatási rendszer bevezetéséből következik.

37 Ezen túlmenően az a tény, hogy a megtámadott rendelkezés korlátozza egyes támogatásokra jogosult termelők számát azzal, hogy a támogatás nyújtását az elfogadása és a hatálybalépése előtt létező ültetvényeken termelt olajhoz köti, nem fosztja meg e rendelkezést az általános hatályától, mivel az valamennyi, objektív módon meghatározott, ugyanolyan jogi és ténybeli helyzetben lévő érintett gazdasági szereplőre is vonatkozik (e tekintetben lásd fenti 29. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott végzés 39. pontját). Márpedig a felperesek nem bizonyították be, hogy ez a megtámadott rendelkezés alkalmazása esetén eltérően történik.

38 Ennélfogva a felpereseknek a megtámadott rendelkezés általános hatályának megkérdőjelezésére vonatkozó érvelése, amely azon alapult, hogy az csupán a termelők azon egyedi csoportjára vonatkozik, akik a referencia-időszak során olívaolajat termeltek, és a korábbi szabályozás szerinti támogatásban részesültek, nem fogadható el. Valójában a felpereseket a megtámadott rendelkezés különbségtétel nélkül, tisztán objektív és absztrakt adatok alapján érinti.

39 Így a megtámadott rendelkezés rendeleti jellegű aktusnak minősül, ennélfogva pedig nem szükséges a felpereseknek címzett egyedi határozatokként vizsgálni.

40 Ezt a következtetést a felperesek azon állítása sem teszi kétségessé, mely szerint a megtámadott rendelkezés a részükre egyedileg biztosítható támogatás végső összegéről ad tájékoztatást.

41 Valójában a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság a jelen ügytől teljesen eltérő esetekben vizsgált aktusokat egyedi határozatokként. Így, ha egy általános hatályú aktus formájában elfogadott aktust megtámadnak, azt akkor lehet egyedi határozatokból állónak tekinteni, ha azt egyéni kérelmekre adandó válaszként fogadták el oly módon, hogy a megtámadott aktus minden egyes kérelmező jogi helyzetét érinti (a Bíróság C-354/87. sz., Weddel kontra Bizottság ügyben 1990. november 6-án hozott ítéletének [EBHT 1990., I-3847. o.] 20–23. pontja és a 41/70–44/70. sz., International Fruit Company és társai kontra Bizottság ügyben 1971. május 13-án hozott ítéletének [EBHT 1971., 411. o.] 13–22. pontja).

42 Márpedig a jelen ügyekben a megtámadott rendelkezés célja és hatálya nem a termelők által a nemzeti hatóságokhoz benyújtott, az olívaolaj-ágazatra vonatkozó támogatás megszerzésére irányuló egyedi kérelmek teljesítésére vonatkozik. Valójában a rendelkezést nem annak érdekében fogadták el, hogy bizonyos meghatározott jogalanyok tekintetében egyedi eredményre jussanak, hanem hogy levonják egy objektív tényeken alapuló helyzetből a következtetéseket, tudniillik az olívaolaj-ágazatra vonatkozó támogatás új rendszerének a korábbi szabályozás szerinti támogatásban részesülő olívaolaj-termelőkre a referencia-időszak során történő alkalmazását (lásd e tekintetben a Bíróság C-73/97. P. sz., Franciaország kontra Comafrica és társai ügyben 1999. január 21-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-185. o.] 34–38. pontját; az Elsőfokú Bíróság T-138/98. sz., ACAV és társai kontra Tanács ügyben 2000. február 22-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-341. o.] 55. pontját és a T-198/95., T-171/96., T-230/97., T-174/98. és T-225/99. sz., Comafrica és Dole Fresh Fruit Europe kontra Bizottság egyesített ügyekben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1975. o.] 106. pontját).

43 Ebből az következik, hogy a megtámadott rendelkezés általános hatályú aktusnak minősül.

44 Ugyanakkor már az elején megállapításra került, hogy az a tény, hogy a megtámadott rendelkezés természeténél fogva általános hatályú, és nem minősül az EK 249. cikk szerinti határozatnak, önmagában nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egy egyén ellene megsemmisítés iránti keresetet indítson (lásd a Bíróság C-309/89. sz., Codorniu kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-1853. o.] 19. pontját és a C-451/98. sz., Antillean Rice Mills kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-8949. o.] 49. pontját; a fenti 31. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 31. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

45 Valójában bizonyos esetekben még a gazdasági szereplők összességére vonatkozó általános hatályú aktus is e szereplők közül egyeseket közvetlenül és személyében érinthet (a fenti 24. pontban hivatkozott Extramet Industrie kontra Tanács ügyben hozott ítélet 13. pontja és a fenti 44. pontban hivatkozott Codorniu kontra Tanács ügyben hozott ítélet 19. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-223/01. sz., Japan Tobacco és JT International kontra Parlament és Tanács ügyben 2002. szeptember 10-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-3259. o.] 29. pontja és a fenti 31. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 32. pontja).

46 Ennek megfelelően egy természetes vagy egy jogi személyt egy aktus akkor is közvetlenül és személyében is érint, ha az bizonyos sajátos jellemzői vagy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rá, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őt (a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítéletének [EBHT 1963., 197. o. és 223. o.] és a C-258/02. P. sz., Bactria kontra Bizottság ügyben 2003. december 12-én hozott végzésének [EBHT 2003., I-15105. o.] 34. pontja; a fenti 31. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 35. pontja).

47 E feltétel hiányában egyetlen természetes vagy jogi személy sem indíthat elfogadhatóan megsemmisítés iránti keresetet (a fenti 19. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 37. pontja és a fenti 31. pontban hivatkozott Asocarne kontra Tanács ügyben hozott végzés 26. pontja).

48 Következésképpen azt szükséges megvizsgálni, hogy a jelen ügyben a megtámadott rendelkezés bizonyos sajátos jellemzőik vagy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik-e a felperesekre.

49 Így elsősorban az ASAJA mint tagjai érdekeinek védelmére és képviseletére létrejött mezőgazdasági szakmai szervezet által a T-295/04. sz. ügyben benyújtott kereset elfogadhatóságát kell megvizsgálni.

50 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a tagjai érdekeinek védelmére és képviseletére létrejött szakmai egyesülés megsemmisítés iránti keresete három helyzetben elfogadható, először, amennyiben egy jogszabályi rendelkezés kifejezetten elismeri a szakmai egyesülés eljárási jogait, másodszor, amikor az egyesülést az egyéníti, hogy saját érdekeit mint egyesülés érdekeit érinti, mivel közvetítő helyzetére hatással van az az aktus, amelynek a megsemmisítését kérte, harmadszor, amennyiben az egyesülés olyan vállalkozások érdekeit képviseli, amelyek rendelkeznek perindítási joggal (az Elsőfokú Bíróságnak a fenti 29. pontban hivatkozott Federolio kontra Bizottság ügyben hozott végzésének 61. pontja; a T-38/98. sz., ANB és társai kontra Tanács ügyben 1998. december 8-án hozott végzésének [EBHT 1998., II-4191. o.] 25. pontja; a fenti 29. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott végzésének 47. pontja és a T-196/03. sz., EFfCI kontra Parlament és Tanács ügyben 2004. december 10-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-4263. o.] 42. pontja).

51 A jelen ügyben egyértelműen megállapítható, hogy az ASAJA a megsemmisítés iránti keresete elfogadhatóságának igazolására e három helyzet egyikére sem hivatkozhat.

52 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság elsősorban azt állapítja meg, hogy a felperesek semmilyen eljárási jogosultsággal nem rendelkeznek, amit az olívaolaj-ágazat közös piacának szervezéséről szóló közösségi jog számukra elismerhetne.

53 A kereset elfogadhatóságának harmadik feltételét illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból is az következik, hogy jogalanyok bizonyos csoportja kollektív érdekeinek védelmére alakult egyesülés nem tekinthető személyében érintettnek, ha a jogalanyai egyénileg nem érintettek (a Bíróság C-409/96. P. sz., Sveriges Betodlares és Henrikson kontra Bizottság ügyben 1997. december 18-án hozott végzésének [EBHT 1997., I-7531. o.] 45. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-78/98. sz., Unione provinciale degli agricoltori di Firenze és társai kontra Bizottság ügyben 1999. április 29-én hozott végzésének [EBHT 1999., II-1377. o.] 36. és 37. pontja).

54 Márpedig a felperes egyesülés nem szolgált egyetlen olyan ténnyel sem, amely lehetővé tette volna annak megállapítását, hogy a tagjait a megtámadott rendelkezés sajátos jellemzőik vagy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán érinti.

55 A második feltételt illetően azt kell megállapítani, hogy az iratokban található elemek nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy az ASAJA a megtámadott rendelkezés szempontjából azért tekinthető egyénítettnek, mert a megsemmisíteni kért rendelkezés a közvetítő helyzetét érinti.

56 Ebből az következik, hogy a fenti 50. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében az ASAJA nem tekinthető személyében érintettnek.

57 Másodsorban az olívaolaj-termelők T-296/04. és T-297/04. sz. ügyben benyújtott keresetével kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy e termelőket a megtámadott rendelkezés szintén nem érinti személyükben.

58 Valójában a T-296/04. és a T-297/04. sz. ügy felpereseit a megtámadott rendelkezés csupán a referencia-időszak alatti olívaolaj-termelői objektív minőségük miatt érinti, és ugyanúgy a korábbi szabályozás szerint részesültek támogatásban, mint a többi, megtámadott határozatban említett olívaolaj-termelő. A megtámadott rendelkezésben említett csoportokhoz tartozó más gazdasági szereplőkhöz képest e felpereseket semmilyen sajátos tulajdonság vagy helyzet nem jellemzi.

59 E tekintetben emlékeztetni szükséges arra, mint ahogyan a Tanács az elfogadhatatlansági kifogásában is érvelt, hogy az olívaolaj-ágazat támogatásainak számítására vonatkozó feltételeket megállapító megtámadott rendelkezés különbségtétel nélkül valamennyi olívaolaj-termelőre vonatkozik, függetlenül az általuk termelt tényleges mennyiségtől, még a referencia-időszak alatt termelttől is.

60 Ezen túlmenően azt is meg kell jegyezni, hogy az ítélkezési gyakorlat tükrében az a tény, mely szerint egy általános hatályú aktus a hatálya alá tartozó különböző jogalanyokra eltérő, egyedi hatással bírhat, nem olyan, mint amely őt a többi gazdasági szereplőtől megkülönböztetné, mivelhogy ez az aktus objektíven meg-

határozott helyzetben alkalmazandó (lásd a fenti 42. pontban hivatkozott ACAV és társai kontra Tanács ügyben hozott ítélet 66. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A jelen ügyben a megtámadott rendelkezés hatása érintett olívaolaj-termelőnként eltérhet, ez a tény azonban nem bizonyítja, hogy a felperesek sajátos jellemzőkkel rendelkeznének, vagy olyan ténybeli helyzetben lennének, amely a többi termelőtől megkülönbözteti őket.

61 Ráadásul, még ha azt is feltételezzük, hogy a megtámadott rendelkezések szerint a felperesek nem lettek volna jogosultak az olívaolaj-támogatásra, a megtámadott rendelkezés akkor sem érinti őket személyükben. Valójában az, hogy egyes gazdasági szereplőket egy aktus gazdaságilag nagyobb mértékben érint, mint ugyanazon ágazat többi szereplőjét, nem elegendő ahhoz, hogy a szóban forgó aktus őt személyében érintse (az Elsőfokú Bíróság T-11/99. sz., Van Parys és társai kontra Bizottság ügyben 1999. szeptember 15-én hozott végzésének [EBHT 1999., II-2653. o.] 50. és 51. pontja, és a fenti 31. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 45. pontja).

62 Még akkor is, ha a támogatásra való jogosultság hiánya igaznak bizonyul, az akkor a többi, megtámadott rendelkezéssel érintett olívaolaj-termelőre is hasonló következményekkel járna (ebben az értelemben lásd a Bíróság C-142/00. P. sz., Bizottság kontra Nederlandse Antillen ügyben 2003. április 10-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3483. o.] 77. pontját).

63 Az előző megállapításokból az következik, hogy a T-296/04. és a T-297/04. sz. ügyek felpereseit a megtámadott rendelkezés nem érinti személyükben.

64 Ezt a következtetést a jelen három ügy felpereseinek azon állítása sem cáfolja meg, hogy az olívaolaj-ágazatra vonatkozó támogatás számításáról szóló megtámadott rendelkezésben előírt feltételek miatt kár érte őket.

65 E tekintetben azt szükséges megállapítani, hogy ez az állítás az ügy érdemére vonatkozó vizsgálatot igényel, és nem tartozik az elfogadhatóság vizsgálatának körébe.

66 Még ha feltételezzük is azt, hogy ez az érvelés megalapozott, az Elsőfokú Bíróság azt állapítja meg, hogy a felperesek adott esetben ugyanúgy kárt szenvednek, mint a többi, megtámadott rendelkezésben említett olívaolaj-termelő. Valójában a felperesek semmilyen bizonyítékot nem szolgáltattak, amely lehetővé tette volna annak megállapítását, hogy ez az állítólagos kár őket megkülönbözteti a megtámadott rendelkezéssel érintett többi személytől (e tekintetben lásd a fenti 31. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 43–45. pontját).

67 Tekintettel az előzőekre, mivel a felperesek az EK 230. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételek egyikének sem felelnek meg, így nem szükséges azt vizsgálni, hogy a megtámadott rendelkezés közvetlenül érinti-e őket.

68 Ennélfogva a T-295/04., a T-296/04. és a T-297/04. sz. ügyekben benyújtott kereseteket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, a Bizottság beavatkozási kérelméről pedig nem szükséges határozni (e tekintetben lásd a Bíróság C-341/00. P. sz., Conseil national des professions de l'automobile és társai kontra Bizottság ügyben 2001. július 5-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-5263. o.] 35-37. pontját).

A költségekről

69 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Tanács kérelmének megfelelően a Tanácsnál felmerült költségeket is beleértve kötelezni kell őket a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A kereseteket mint elfogadhatatlanokat elutasítja.

2) A felpereseket kötelezi saját költségeik, valamint a Tanács költségeinek viselésére.

3) A Bizottság beavatkozási kérelméről nem szükséges határozni.

Luxembourg, 2005. szeptember 8.

H. Jung — M. Jaeger

hivatalvezető — elnök